

KISS NOÉMI

Hormon

– sikersztori –

Ismeritek az érzést, mikor zakatol az agyatok, lüktet a vér, a szívetektől indul, egészen a lábujjatokig csorog és átvérzi a képzeletetek szövetét? Hullámvasúton ültök, pedig fekszetek az ágyban? Meg sem mozdultok és fut a világ. Alvás közben táncoltok és felhők között lebegtek. Angyalok az emberek, a felnőttek mind csecsemők. A hatalmas gonoszok élveteg kis kupidók? Zörögnek a kromoszómák. Mindenki a karotokban lóg és ölelkeznek a férfiak? A nők egymás karcsú, termékeny testét mossák? A patak vize kristálytisza. A mezőn virágok nőnek. A hegyek mögül kibújik az első tavaszi napsugár. Egy kis pont, aztán sugár, aztán százezer kis pont. Tündököl a világ, cukorból van az erdő, szörnyű, de édes máz, és pont nem éritek el? Lemaradtok, ebbe meg bele lehet dögleni. Megennétek legszívesebben az egész hűtőszekrényt, majd felfalnátok az első jöttmentet, de csak aztán, hogy a karjaiban tartott titeket? Ki akartok törni, de be vagytok zárva? A petefészek egy börtön. Na, hát ez a mesterséges ovuláció.

Ismertem egy lányt, aki ugyanezt a mennyország poklának nevezte. Megírta és felrakta a netre. Azért merete felrakni a titkot, mert neki sikerült az ovuláció. Kifestette a körmét, begépelte a klaviatúrába, rámásolta egy üres tárhelyre, csak várta az olvasó-jelentkezőket, jöttek is szép számmal a sorstársak.

Ő volt az a lány az osztályban, akinek nem lehetett gyereke. Állítólag minden osztályban van legalább egy vagy két ilyen kamaszlány. Nevezzük őt Juditnak. Kívülről minden rendben. Judit magas és vékony, mint egy tű, bátran vonzónak nevezném. Sportos, olykor lenyűgöző, jól táncol, közepes tanuló, néha durcás, unott is tud lenni, meg van, hogy sokat beszél. Klassz göncöket hord, a színek jól passzolnak, válogatós. Inkább nadrágot vett fel, a szoknyát nem kedvelte különösebben, néha vérzett az orra tesziórán. Haja sima, lába X. De Juditot mindenki imádtta, mert Judit mindig mindenkinek adott valamit.

Tulajdonképpen Juditnak is lehetett gyereke, csak nem úgy, mint másoknak. Nem úgy, hogy szeretkezett mondjuk egy jót a törött díványon, babusgatták a házibuliban, francia pasit fogott ki, fogadtak rá, hogy milyen jó az ágyban, keféltek vele, nyalták-falták, játszottak a mellbimbójával, találkozott valakivel és kettyintettek a háztetőn, felcsinálták egy kapualjban, bekapta a legyet. Házasodott és várták a gyermekáldást, még csak ez sem. Judit nem lett terhes, várandós sem lett, egyedül volt, szaros egyedül, amikor már a harmadik férfiúnál élte át a meddőség miatti genyát. A genya az az érzékelés, amikor megjön a vérzésed, állsz a vécében és sírsz, mert te gyermeket szerettél volna és közben kong a hasad az ürességtől.

Szardarab, hasznavehetetlen senki vagy, üres nulla, fogatlan anyaméh. Pincében élsz, dolgozol és nincs semmi eredményed, mész felfelé, ám folyton visszazuhansz, felkelsz és visszapördít az ágy, vérzik, vérzik, vérzik a puncid. Nem győzől várni, mert utálsz várni, utálsz rágondolni, hogy várni kell. Titok. Senki sem tudhatja

meg. Iszonyú ciki a világ legnagyobb genyájának lenni, márpedig ha kiderül, hogy valakinek nem lehet gyereke, ő a világ legeslegnagyobb genyája Balassagyarmaton.

Judit Balassagyarmaton lakott, ő volt az a lány közülünk, akinek mindig volt pasija. Magas, szemüveges srác udvarolt neki, a gimi adonisa, később Jocó, a csókkirály, a hegedűs cigány, utána a jéghokis, meg a DJ gyerek, aki ma Berlinben kever öt fülbevalóban, na meg a puhány metálós kaliber. Minden udvarlóját ismertem, minden olyan vidám udvarlóját, aki végül szomorú arccal hagyta el, mert nem tudta, mi van Judittal, miért sír folyton ez a kedves lány. Judit szemei összementek, tartása begörnyedt, lefogyott, összetöpörödött harminc éves korára. Ritkán nézett az emberek szemébe, eltakarta az arcát, befelé mászkált, egyedül, egy fekete lyukban lödörgött, képzeletben pedig a saját sírját ásta, félt, vagy magányosan pörgette el a többiek boldogságát, nem akart kitörni, így akart maradni, fekvé, nyúzottan. Hason kúszva, hernyóként.

De aztán Judit valahogy felállt. Elment orvoshoz, Tapolcára, ekkor már a Balaton mellett élt, Keszthelyen, az önkormányzatnál dolgozott, a pult mögött gépnél. Kezdetben hetente egyszer ment, aztán többször is, ha kellett. Lombik volt. Buszra szállt és ment. Injekciókat kapott, ultrahanggal vizsgálták, kenetet vettek, mérték a vérnyomását, a vizeletéből mintát csepegtettek, amíg végül elérte a hasa az ideális állapotot, aztán durr, kapott még egy injekciót és... Nem folytatom, Judit itt mindig abbahagyja, mert innen jönne a sikersztori. Csakhogy ez egyúttal egy szar sztori is legyen.

Jó irányba futottak a hormonok, a kiskatonák célt értek, megtelt a hasa, megta padt a magzat, és lett egy nagy gyereke, óriási, rózsaszín csecsemő, olyan, mint egy jóllakott bambino az olasz reneszánsz festményeken. Hogy hogyan lett, fogalma sincs, nincs receptje Juditnak sem. Egy nagy bűdös titok ez az egész mesterséges ovuláció.

Sikertörténete keringett a netes babaváró fórumokon, külön Judit király blog indult, naponta levett terhességi tesztekkel, elég életlen képek voltak, de látszódtott rajtuk a két csík. A várva várt zebra. Judit azért számított szupernőnek, mert neki azonnal összejött. Nem is érti hogyan, a hormonok gonosz játékából jól jöttem ki, írta vidám hangulatjelet vágva mellé. Leszállt egy angyal!, smiley.

A blogon Máriának becézi magát, az orvost Józsefnek. Mások őt, hat, sőt tíz évet várnak, majd feladják. Nekik csak gonosz angyalok jutnak. Hasznavehetetlen hormonok, üres, hatástalan injekciók. Vagy egy városszéli gyerekvárosban kötnek ki, ott kutatnak tovább a gyermek után, kukáznak, inkubátoroznak, a legkisebb szalmaszálba is belekapaszkodnak, futnak előre, aztán néha persze megtcrpannak, mert hatalmas gombóc nő a torkukban, ha kismamát látnak az utcán. A szerencséseeknek két év múlva kiutalnak egy szőke, pici, elhagyott porontyot, ők örökbefogadók, József és Mária követői lesznek. De van olyan, aki itt sem felel meg a kritériumoknak és még mostohaanya sem lehet. Összezuhan, feladja, vagy nem zuhan össze, csak félig megy tönkre az élete és élete végéig arról álmodik, hogy anya lesz.

Judit története többeket égbe repített, ők felemelkedtek a földtől, egészen pontosan 117 komment érkezett. Elhagyták az étert és teherbe estek. A legtöbbjüknek válaszul hormoncsomagokat küldött, úgynevezett babaragacsokat. A bírók közül azóta ötvenöten anyák lettek. Judit nickneve Hanna. Szavazatok Juditra!